

***Міг'ель де
Серв'антес***

- **Мігелі́ де Серва́нтес Сааве́дра** (29 вересня 1547 — †23 квітня 1616) — іспанський новеліст, драматург і поет, класик світової літератури («Галатея», «Дон Кіхот», «Мандри Персилеса і Сигизмунди»). Повсюдно відомий, передусім, написанням твору "Дон Кіхот", який багато критиків називають першим сучасним романом та одним із найкращих творів світу.

Дитинство і юність.

- Вважається, що Мігель де Сервантес Сааведра народився в місті Алькала-де-Енарес. Припускається, що він народився 29 вересня, у день Архангела Михаїла, і за традицією отримав ім'я святого. Мігель де Сервантес був хрещений у місті Алькала-де-Енарес, у парафіяльній церкві святої Марії. Його батька звали Родріго де Сервантес, за походженням із Кордови, він працював хірургом. Його мати звали Леонор де Кортінас, про яку відомо мало. У Сервантеса були брати Андрес, Родріго і Хуан, сестри Андреа, Луїса і Магдалена.

- Слід звернути увагу, що прізвище "Сааведра" не з'являється в жодному ранньому документі Сервантеса. Це прізвище не використовується і його братами й сестрами. Від народження Сервантес мав би носити ім'я "Мігель де Сервантес Кортінас". Він почав використовувати прізвище "Сааведра" лише після того, як повернувся з алжирського полону, можливо для того, щоб відрізнитися Мігеля де Сервантеса де Кортінас, якого вигнали з королівського двору.

- У 1551 році Родріґо де Сервантес зі своєю сім'єю переїхав до Вальядоліда. Через борги він був ув'язнений на декілька місяців. У 1556 році він направився до Кордови, щоб отримати спадок Хуана де Сервантеса, дідуся майбутнього письменника, а також щоб втекти від кредиторів.

- Не існує точної інформації щодо перших років навчання Міґеля де Сервантеса. Скоріше за все, він мав навчатися у Вальядоліді, Кордові або Севільї. Також можливо, що він навчався у товаристві єзуїтів, вже в романі "Бесіда собак" він розповідає про єзуїтську школу, що здається алюзією на його роки навчання. У 1566 році, переїздить до Мадрида.

Військова кар'єра

- Мігель Сервантес брав участь у військових кампаніях в Італії (був у Неаполі), Наварін (1572), Тунісі, Португалії, в морських боях (Лепанто, 1571), а також здійснював поїздки по службі в Оран (1580-і роки); служив в Севільї .

Характер

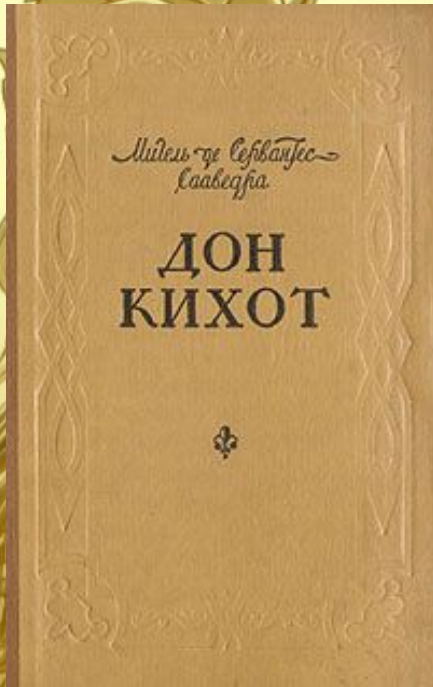
- Кращий з біографів Сервантеса, Шаль, характеризував його так: «поетові, ветряному і мрійливому, бракувало життєвого вміння, і він не зробив користі ні зі своїх військових кампаній, ні зі своїх творів. Це була душа безкорислива, нездатна здобувати собі славу чи розраховувати на успіх, по черзі зачарована або обурена, нездоланно віддавати всім своїм поривам ...»

- ...Його бачили наївно закоханим у всі прекрасне, великодушне й благородне, хто віддається романтичним мріям або любовним марень, палким на полі битви, То зануреним в глибоке міркування, то безтурботно веселим ... З аналізу його життя він виходить з честю, повним великодушною і благородній діяльності, дивним і наївним пророком, героїчним у своїх лихах і добрим у своїй геніальності ».

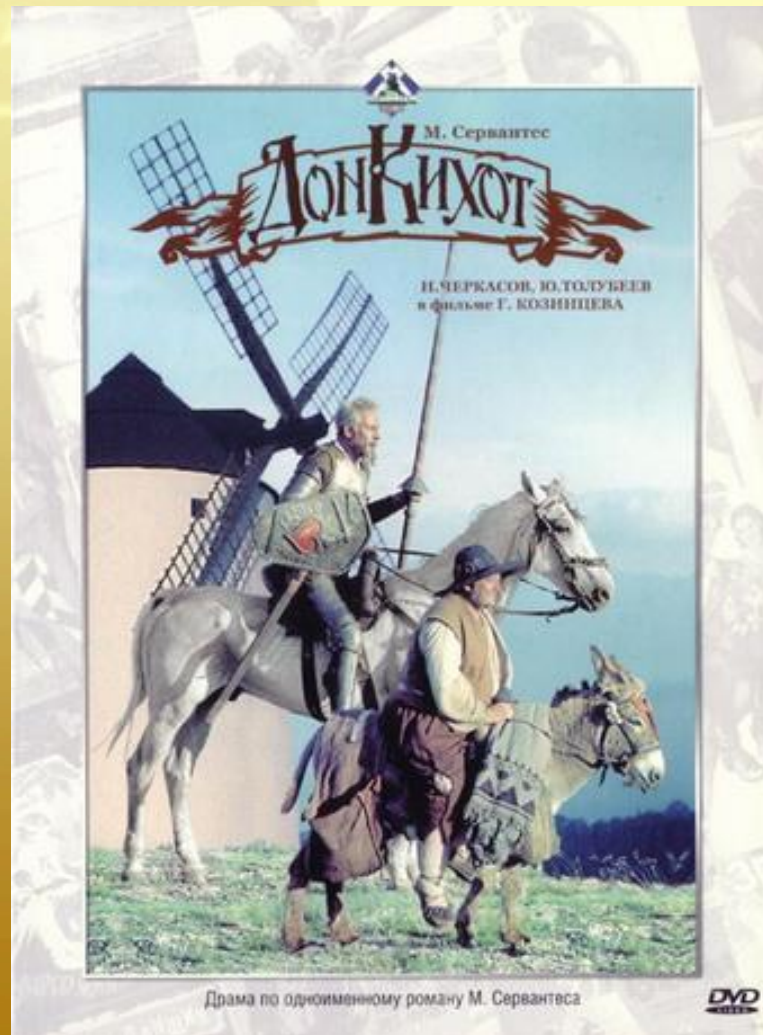

Літературна діяльність

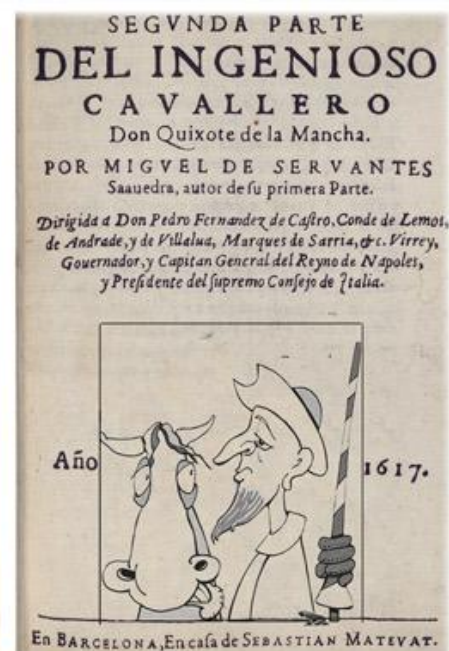

- Літературна діяльність Мігеля почалася досить пізно, коли йому було 38 років. За першою працею, «Галатея» (1585), слід велика кількість драматичних п'єс, які користувалися слабким успіхом.

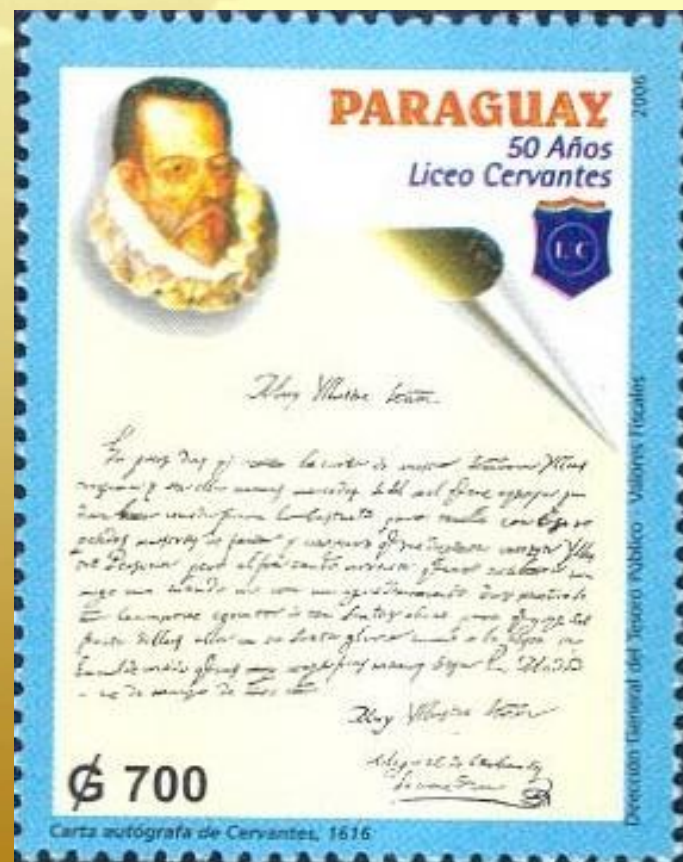
- Для добування собі насущного хліба майбутній автор «Дон Кіхота» надходить у інтендантської служби; йому доручають закуповувати провіант для «Непереможної Армади». У виконанні цих обов'язків він терпить великі невдачі, навіть потрапляє під суд і деякий час висиджує у в'язниці. Його життя в ті роки являла собою цілий ланцюг жорстоких позбавлень, бід і лих.

- З 1598 до 1603 рр.. немає майже ніяких звісток про життя Сервантеса. У 1603 р. він з'являється у Вальядоліді, де займається дрібними приватними справами, що дають йому убогий заробіток, а в 1604 р. виходить у світ перша частина роману «Хитромудрий ідальго Дон Кіхот Ламанчський», що мала величезний успіх в Іспанії (у кілька тижнів розійшлося 1-е вид. і в тому ж році 4 інших) і за кордоном (переклади на багато мов). Матеріального становища автора вона, однак, анітрохи не покращила, а тільки посилила вороже ставлення до нього, що виразилося в глузуваннях, наклеп, переслідуваннях.

- Посеред всього цього він не припиняє своєї письменницької діяльності, поки нічого не друкуючи. Поневіряння підготовляють матеріал для його майбутньої роботи, служачи засобом для вивчення іспанської життя в її різноманітних проявах.

- З цих пір до самої смерті літературна діяльність Сервантеса не припинялася: у проміжок між 1604 і 1616 рр.. з'явилися друга частина «Дон Кіхота», всі новели, багато драматичні твори, поема «Подорож на Парнас» і був написаний надрукований вже після смерті автора роман «Персілес і Сізізмунда».

- Майже на смертному одрі Сервантес не переставав працювати; за кілька днів до смерті він постригся в ченці. 23 квітня 1616 р. закінчилося життя (помер від водянки), яку сам носій її у своєму філософському гуморі називав «довгим нерозсудливість» і, ідучи з якої, він «ніс на плечах камінь з написом, в якій читалося руйнування його надій».

Смерть письменника

- Сервантес помер у Мадриді, куди він переїхав з Вальядоліда незадовго до смерті. Іронія долі переслідувала великого гумориста за труною: могила його довго залишалася загубленою, так як на його гробниці (в одній з церков) не було навіть напису.

Увічнення пам'яті

- В 20 столітті уряди Іспанії різних політичних напрямків були заклопотані підвищенням міжнародного престижу власної держави. В черзі практичних кроків було створення музеїв Сервантеса та монументів героям його роману «Дон Кіхот» в місцях, згаданих в книзі.

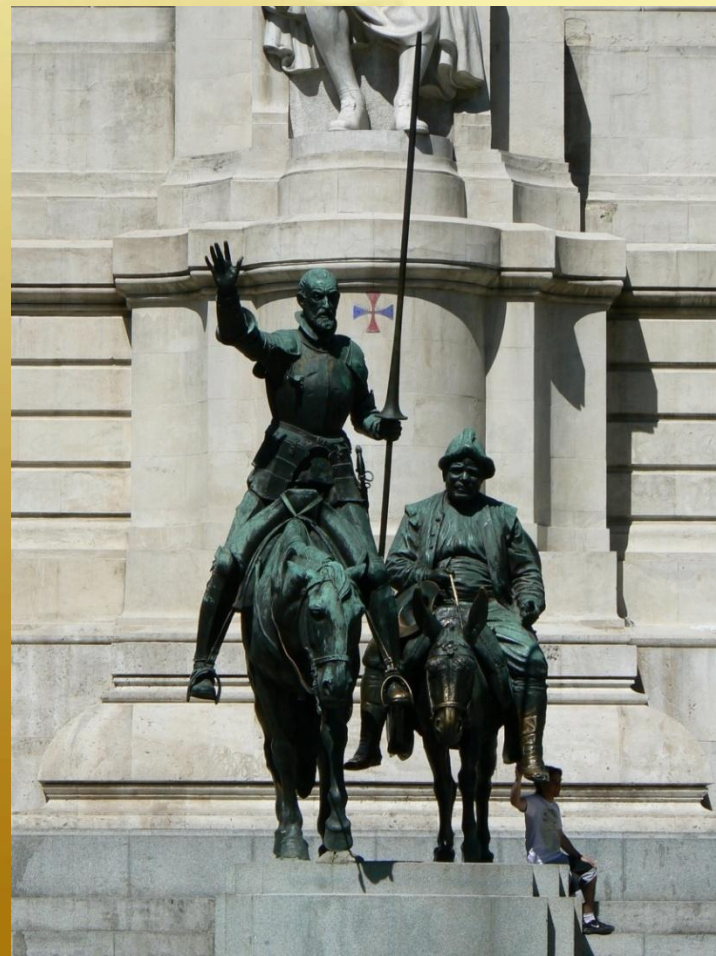
Сервантес ніколи не був багатою людиною. Після викупу з арабського полону він роками повертав гроші, витрачені за його звільнення. Музей письменника в одному з міст вразив своєю бідністю навіть диктатора Франко в 20 ст. і диктатор розпорядився зробити музей Сервантеса - багатим. Бо неprestижно було мати уславленого національного письменника бідним.

- Наприкінці 20 ст. після угод між Мадридом та Москвою домовилися про обмін скульптурами відомих літераторів. Московська міська рада передала Мадриду скульптуру поета Олександра Пушкіна. Муніципалітет Мадриду у 1983 р. передав у Москву скульптуру Сервантеса. Це авторська копія монументу письменника в іспанській столиці, створена ще у 1835 р. (скульптор - Антонио Сола). Представник стилю класицизм, Сола теж створив з неможливого Сарвантеса - елегантного і цілком безтурботного ідальго.

Пам'ятник йому поставлений в Мадриді лише в 1835 р.; на п'єдесталі латинський напис: «Мігель де Сервантес Сааведра, цар іспанських поетів».

• **Вишонала:**

учениця 8 класу
ЗСШ № 78 м.
Львова
Хомішин Ольга

• **Керівник:**

Павлюк Наталія
Іванівна

